

værnepligtige, som skulde uddannes i den kommende Sommer. Med Hensyn til det første Spørgsmaal skal jeg sige, at man ser bedst, naar det nu er nødvendigt at foretage saadanne ekstraordinære Skridt, hvor fremtrædende uheldigt det er, at Hærloven er af den Beskaffenhed, at man ikke ogsaa om Vinteren har en uddannet Styrke til Raadighed, saaledes at man skal være nødt til ekstraordinært at indkalde det Mandskab, som er permitteret. Det er der imidlertid ikke noget at gøre ved; der findes ikke uddannede Soldater til Raadighed, og naar Administrationen skønner, at det er nødvendigt at have en vis Styrke til Raadighed nede i Sønderjylland, saa maa dette Krav opfyldes, og jeg kan paa mit Partis Vegne billige, at denne Foranstaltning finder Sted, som jo i øvrigt kun er en Fortsættelse af det, der har fundet Sted, lige siden Landet Syd for Kongeaaen blev overdraget til den danske Stat.

Det andet Punkts Frem sættelse skyldes nærmest finansielle Hensyn, og saaledes som Sagen nu ligger, kan vi, ihvorvel man jo maa beklage, at der derved sker en Forringelse af den fremtidige Troppestyrke, dog slutte os til den — af finansielle Grunde, og fordi der i de tidligere Aar er uddannet flere, end der ifølge Hærloven skulde uddannes. Men hvis man ikke kommer til en anden Hærordning og skal fortsætte efter den hidtil givne Norm, kan vi ikke i Fremtiden blive ved at indskrænke den Troppestyrke, som hvert Aar skal uddannes. Det vil være uheldigt. Men det er muligt, at vi, inden vi naar til denne Tid, næste Aar, kommer til en ændret Forsvarsordning, og denne maa jo da følge.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger, til hurtig Fremme, thi det har sin store Betydning for de værnepligtige, at de kan faa Besked om, hvorvidt de skal gøre Tjeneste eller ej.

Vejstrup: Ikke alene selve det foreliggende Lovforslag, men ogsaa Bemærkningerne dertil forekommer mig at være lidet oplysende. Der staar i § 1: „Forsvarsministeren bemyndiges til i Aaret 1921 at afvige fra de sædvanlige Regler for Indkaldelser for at opretholde de militære Styrker, der behøves til Tjeneste i de sønderjydske Landsdele“. Jeg ved ikke, hvad det vil sige, at „der behøves“ saa og saa mange Mand til Tjeneste i de sønderjydske Landsdele. Der kræves her en Styrke paa 600 Mand, og det forekommer mig ikke, at der foreligger nogen Moti-

vering, hverken i Lovforslaget eller i Bemærkningerne til det, for en Styrke af den Størrelse. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) sagde, at det er en ekstraordinær Indkaldelse. Det forekommer mig, at vi skulde være naaet til det Tidspunkt, da vi nu er saa langt paa den anden Side Krigen, at vi skulde være færdige med de saakaldte ekstraordinære Indkaldelser, og at Forholdene nede i Sønderjylland ikke absolut taler for, at man skal foretage saadanne. Lovforslagets § 1 er altsaa efter min Opfattelse mangelfuldt motiveret. Der siges ganske vist, at her er Tale om Hensynet til en fyldigere Uddannelse af Rekrutterne. Nu ved jeg ikke, om det er saa paakrævet, at det kan motivere denne ekstraordinære Indkaldelse. Der tales om Rekrutternes Deltagelse i Arbejdet paa Vaabenkamrene eller Arbejdet i Køkkenerne, saaledes som Forholdene nu vilde kræve det, hvis ikke de nævnte Indkaldelser finder Sted. Men jeg synes ikke, at man bør unddrage Rekrutterne dette Arbejde; jeg er ikke saa sikker paa, om ikke det Arbejde paa Vaabenkamrene udmærket kan formes som et Led i den Rekrutuddannelse, som vore militære Forhold fordrer. Det er jo ikke saaledes, at vore Rekrutter behøver at være saa forfærdelig længe om at blive uddannet, om jeg saa maa sige, thi det er vel ikke just Meningen, at de skal uddannes til Parade-soldater, men det kan jo være, at det maaske netop er det danske Militærs væsentligste Opgave. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Forsvarsminister i saa Henseende mener. I hvert Fald tror jeg ikke, at det er nødvendigt at foretage disse ekstraordinære Indkaldelser af Hensyn til Rekrutuddannelsen. Jeg kunde forstaa det, hvis Forholdene nede i Sønderjylland var saadanne, at Indkaldelserne var nødvendige af Hensyn til Ordenens Opretholdelse, men det synes ikke at være Tilfældet. Det er tværtimod saaledes, at et æret Medlem af Folketinget dernede fra, nemlig Hr. Refshauge, i Folketinget har erklæret, at der er overflødig Politidernede. Han sagde oven i Købet, at de har saa meget Politidernede, at de gerne vilde være med til at indskrænke det. Han sagde: Vi finder, vi har for meget Politid, og at der paa dette Omraade kan og bør spares noget, det vil imødekomme et almindeligt Ønske hos Befolkningen dernede, om der spares noget paa det Omraade. Han hævder altsaa ikke alene dette for sit personlige Vedkommende, men siger ogsaa, at Befolkningen ønsker, at der skal spares noget paa Politiet. Det er altsaa ikke